

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania Kuningriik ei ole otsust rakendanud selle artikli 4 lõigetes 2 ja 3 kehtestatud tähtajal.

Hispaania Kuningriik ei ole endiselt tagasi nõudnud kogu abisummat selle peamiselt saajalt, st Telecom Castilla-La Mancha, S.A.-lt. Hispaania Kuningriik ei ole tõendanud seda, et ta on peatanud kõik väljamaksmata abimaksud pärast otsuse vastuvõtmist. Kuna otsuse esemeks oleva abi summasid, mis on Telecom CLMile antud, ei ole täielikult tagasi nõutud ja ega esitatud usaldusväärset tõendit kõigi väljamaksmata abimaksete peatamise kohta, siis on Hispaania rikkunud otsuse artiklist 3 tulenevat kohustust.

Lisaks ei ole Hispaania Kuningriik edastanud komisjonile ettenähtud tähtajal vajalikku teavet otsuse täitmise kohta, nagu on nõutud otsuse artikli 4 lõigetes 3 ja 4.

(¹) ELT 2016, L 222, lk 52.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 25. septembril 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH versus Hauptzollamt Duisburg

(kohtuasi C-708/19)

(2019/C 413/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Von Aschenbach & Voss GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Duisburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 16. veebruari 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/271, millega laiendatakse nõukogu määrusega (EÜ) nr 925/2009 teatava Hiina Rahvavabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordile kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu teatava väheste muudatustega alumiiniumfooliumi impordile, artikli 1 lõige 1 on kehtetu (¹), kuna see on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (²) (edaspidi „määrus nr 2016/1036“), artikli 13 lõikega 1, millega laiendati töödeldavale fooliumile dumpinguvastane tollimaks, mis kehtestati majapidamisfooliumile komisjoni 17. detsembri 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/2384, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatava Hiina Rahvavabariigist

pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes ja lõpetatakse teatava Brasiiliast pärit alumiiniumfooliumi impordi käsitlev menetlus pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist⁽³⁾ (edaspidi „määrus nr 2015/2384“), ja mis näeb ette töödeldava fooliumi dumpinguvastasest tollimaksust vabastamise ainult rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõikes 4 sätestatud tingimustel?

2. Kas rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõige 1 on kehtetu, sest komisjon tegi rakendusmääruse nr 2017/271 vastuvõtmisel ilmse hindamisvea, kuna komisjoni seisukoht, et 80 % uurimisel tootest on väheste muudatustega alumiiniumfoolium, ei ole piisavalt põhjendatud?
3. Kas rakendusmääruse nr 2017/271 artikli 1 lõige 1 on kehtetu, sest komisjon tegi rakendusmääruse nr 2017/271 vastuvõtmisel ilmse hindamisvea, kuna ei kontrollitud imporditud alumiiniumfooliumi lõppkasutust Euroopa Liidus?

⁽¹⁾ ELT 2017, L 40, lk 51.

⁽²⁾ ELT 2016, L 176, lk 21.

⁽³⁾ ELT 2015, L 332, lk 63.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 27. septembril 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL versus Conseil des ministres

(kohtuasi C-718/19)

(2019/C 413/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Vastustaja: Conseil des ministres

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigust ja konkreetsemalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 20 ja 21 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kohaldatakse liidu kodanike ja nende pereliikmete suhtes sätteid, mis on sarnased nendega, millega on kolmandate riikide kodanikega seonduvalt üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 7 lõige 3, ehk sätteid, mille kohaselt on lubatav panna liidu kodanikule või tema pereliikmele kohustus täita ennetavate meetmetena kehtestatud nõudeid, et vältida põgenemise ohtu pärast avaliku korraga seotud põhjustel elamisõiguse lõpetamise otsuse tegemist talle riigist lahkuamiseks antud tähtaja jooksul või sellekohase pikendatud tähtaja jooksul?